

som er nødvendige ogsaa paa dette Omraade i den Tid, vi lever i; de har ikke villet tage Hensyn til, at mange af Forsikrings-tagerne er meget daarligere stillede end de, der nyder godt af Forsikringen.

Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har faaet.

Mads Larsen: Naar det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen siger, at dette Lovforslag indeholder kun Tilbageskridt, vil jeg deroverfor sige, at efter min Opfattelse er dette fuldkommen forkert. Det, som dette Lovforslag tilstræber, og som det ogsaa naar, i alt Fald naar man tager det i sin Helhed, er at føre Forholdene paa dette Omraade à jour ved Tilpasning efter de Prisorhold, hvorunder vi lever, og hvorunder Erhvervene nu arbejder. Og saa siger det ærede Medlem, at dette Arbejde har ikke Værdi ud i Fremtiden. Det har akkurat den samme Værdi ud i Fremtiden, som den hidtil gældende Ulykkesforsikringslovgivning har haft under de tilsvarende Forhold, akkurat den samme Betydning og akkurat den samme Værdi for de forsikrede Arbejdere; og det byder i den Grad rimelige og virkelig gode Erstatninger for de forsikrede Arbejdere, at det i høj Grad underer mig, at et Parti, der repræsenterer Arbejderne, vil stemme imod saadanne Forhold. Det har i Sandhed Betydning for de mange Tusinder af forsikringspligtige Arbejdsgivere, smaa og fattige Arbejdsgivere, hvoraf mange er meget ringere stillede — som jeg sagde overfor det ærede Medlem ved første Behandling — end de Arbejdere, som de paagældende er pligtige at betale Forsikringspræmie for. Det har i høj Grad Betydning for dem ud i Fremtiden, og derfor skal jeg anbefale, at man stemmer for Forslaget, saaledes som det nu er.

L. D. Rasmussen: Naar den ærede Ordfører Jensen (Broby) siger, at Formaalet med Loven er at skabe Besparelser for dem, der har lovpligtig Forsikring, og som selv har svært ved at klare sig — og noget lignende erklærede jo det ærede Medlem Hr. Mads Larsen —, saa vil jeg gerne dertil sige, at for det første er det jo ikke selve Ulykkesforsikringslovens Præmier, der har irriteret de forskellige Arbejdsgivere. I den første Periode, da der kun var Tale om denne Præmie, hørte man aldrig Klager; men efterhaanden som der er blevet kædet flere Ting til, flere Afgifter, netop

paa Grundlag af Ulykkesforsikringspræmien, er det, der er rejst Stemning derimod, f. Eks. imod, at der skal ydes til Arbejdsløshedskasserne, at der skal ydes til Invalidrenten o. s. v. Disse Ting, som er lagt paa, er det, der har gjort Præmien for Ulykkesforsikringen upopulær, og det er dem, man i flere Tilfælde ikke skelner fra det andet, idet man giver Ulykkesforsikringen Skylden for det hele, hvilket naturligvis er en Fejltagelse, og en beklagelig Fejltagelse.

Angaaende den Kategori af Arbejdsgivere, som det ærede Medlem Hr. Mads Larsen og den ærede Ordfører omtalte, vil de saa godt som intet komme til at mærke af den Lettelse, som her finder Sted. Derimod de store Arbejdsgivere, som beskæftiger Hundreder og Tusinder af Arbejdere, de vil faa en Fordel derved. Jeg gjorde opmærksom paa ved første Behandling, at det vilde vel andrage omkring 3 Kr. i Lettelse for Præmierne. Nu vel, en Mand, der beskæftiger en enkelt Arbejder, vil altsaa spare en 3 Kr. om Aaret. Det er Penge, men det vil i alt Fald ikke kunne hjælpe ham nævneværdigt i en vanskelig økonomisk Situation.

Den ærede Ordfører talte om, at alt, hvad der har smagt af Nedsikring, har vi ikke villet være med til. Jeg ved positivt, at i Udvalget begyndte vi Forhandlingerne med at spørge efter, om der var Mulighed for at føre Forhandlinger om disse Nedsikringer. Der blev svaret kort og godt, at det, der var foreslaaet, og det, der var krævet af Nedsættelser, skulde gennemføres. Saa havde vi intet mere at forhandle om, thi de Nedsikringer, der der var Tale om, ligger langt ud over, hvad man med Rimelighed kan kræve.

Derfor er det, jeg siger: Stem imod. Der rummes intet Fremskridt, det staa fast; der vil ikke kunne paapeges det, der hedder Fremskridt i dette Lovforslag. Og naar der siges, at Forholdene er ført à jour, saa passer det ikke. Jeg har bevist det ved tørre Tal, som man ikke vil være i Stand til at modbevise. 40 pCt.s Nedsættelse passer ikke med den Nedgang, der har fundet Sted, 32 pCt. heller ikke, i Sædeleshed, da Loven af 1920 ikke bragte Forholdene op i Højde med de Arbejdsfor-tjenester, der den Gang laa, hvilket i øvrigt den højtærede Minister selv har erkendt i Bemærkningerne til sit Lovforslag. Derfor kan jeg ikke gøre andet end at anbefale at stemme imod Lovforslaget, thi det skulde dog ikke være Hensigten, at man i Bestræ-